

Bakalářská práce

Industriální architektura a problematika jejího současného využití

Autor: Michael Čáp

Vedoucí práce: Ing. arch. Mgr. Marie Pětová, Ph.D.

Posudek vedoucího:

Michael Čáp předložil bakalářskou práci zabývající se industriální architekturou a možnostmi jejího současného využití. Téma si zvolil sám a samostatně též pracoval; z formálního hlediska je práce v pořádku, je vybavena poznámkovým aparátem i seznamem literatury a z tohoto hlediska ji rozhodně doporučuji k přijetí.

Téma industriálních staveb a vlivu jejich současného využití (či nevyužití) na okolí a jeho obyvatele je poměrně široké, lze ho vidět z hlediska architektury a její historie, sledovat hlediska urbanistická, sociologická apod. Způsob, jakým se jej rozhodl zpracovat kolega Čáp, vyplynul do značné míry ze zpracování této problematiky pro písemnou část zkoušky SVIP.

V první, teoretické části práce se nejprve zabývá fenoménem industriální architektury obecně, naznačuje problematiku její ochrany a spolu s tím i památkové ochrany vůbec. Postupně zužuje svůj záběr na industriální stavby na našem území a jejich specifika, v hrubých obrysech naznačuje jejich historii a současnou situaci. Tuto část práce pak končí výčtem faktorů, které hrají roli při zásadním rozhodování, zda tu kterou nevyužívanou a velmi často chátrající industriální stavbu zbourat či rekonstruovat (ať k výrobním nebo jiným účelům) a v samém závěru přidává příklady několika poměrně známých a většinou úspěšných konverzí.

Stěžejní částí předložené bakalářské práce však měla být a je její praktická část. Autor chtěl na jednom konkrétním příkladu předvést podrobněji problematiku rozhodování o dalším osudu nevyužívané industriální stavby. Záměrně si nevybral stavbu v Praze ani v jiném velkém městě, kde je - pokud jde o konverze industriální architektury - situace v mnoha ohledech jednodušší, ale volil továrnu v malé obci Chotyně na Liberecku. Domnívám se, že to bylo rozhodnutí dobré, protože textilní průmysl byl historicky velmi silným faktorem, který ovlivnil rozhodujícím způsobem rozvoj této oblasti i tvář jednotlivých obcí i celého kraje. A tuto tvář určuje vlastně dodnes - byť prostřednictvím mnohdy zcela opuštěných staveb. Zároveň je v dané oblasti srovnatelných továren jako ta chotyňská poměrně velké množství a v tomto smyslu jde skutečně o jakýsi „vzorový“ příklad. A přestože je v posledku každá stavba tohoto typu jedinečná - a to především svým kontextem (nejen krajinným, ale i pokud jde o sociální situaci té které obce, složení obyvatel apod.) - a neexistuje tudíž žádný jednoduchý recept, jak v případě takových opuštěných továren postupovat, mělo by smysl předvést na jednom typickém příkladu složitost celé problematiky. To bylo také autorovým záměrem – předvést tuto problematiku na jednom konkrétním případě, posoudit na něm různé varianty řešení, které jsou ve hře, ukázat možná některou jako optimálnější, ukázat různost perspektiv a hodnocení z pohledu investora, obce (v případě, že jím sama není) a případně

některých skupin obyvatel, dopady na krajinu apod.. Bohužel se až v průběhu práce ukázalo, že právě pro vybranou stavbu žádné konkrétní návrhy řešení neexistují a že objekt zatím nepředstavuje bezprostředně aktuální problém. Proto se autor rozhodl navrhnout možné varianty využití sám a posoudit jejich možné dopady a také přínosy. Bohužel jde skutečně zatím jen o velmi vágní a hrubé představy, nikoli o představení dvou či více reálně zvažovaných variant hotového investorského záměru, které autor původně zamýšlel prozkoumávat. V tomto smyslu zůstal původní plán nenaplněn. Možná však právě taková nejasnost a nezáměr - ať již ze strany soukromých investorů, či obce – je tím, čím je zvolený případ právě typický.

Úvodní teoretická pasáž předložené práce sice není nijak podrobná ani důkladná - a to ať ji sledujeme z hlediska teorie architektury, historie či sociologie. Nicméně jako vstup a uvedení do problematiky, které má doplnit podrobná analýza jednoho konkrétního případu, se mi zdá zcela dostačující. Jistou slabinou předkládané práce je, že ji taková případová studie v předpokládané podobě nenásleduje. Dodejme ovšem, že je to dáno nedostatkem dat, nikoli vinou autora.

Přesto se mi předložená práce zdá pro bakalářskou úroveň zcela dostačující, po formální stránce je v pořádku, pečlivě zpracována a ve spojení s fotodokumentací docela pěkně čtenáři otevírá problematiku spojenou s využitím industriální architektury. Celkově hodnotím předloženou práci jako „velmi dobrou“, tedy známkou 2.

V Praze dne 12. 6. 2012